

Vec C-767/23 [Remling]ⁱ

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

13. december 2023

Vnútroštátny súd:

Raad van State

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

13. december 2023

Odvolateľ:

A. M.

Odporca:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania vo veci samej

Odvolanie proti rozsudku Rechtbank (Holandsko), ktorým bola zamietnutá žaloba podaná cudzincom na základe článku 20 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) týkajúca sa odvodeného práva na pobyt a v ktorom sa Rechtbank nezaoberal žiadosťou cudzinca o predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Predmet a právny základ návrhu

Výklad článku 267 ods. 3 ZFEÚ, predovšetkým rozsahu povinnosti odôvodnenia, ak existuje výnimka uznaná judikatúrou Súdneho dvora EÚ z povinnosti vnútroštátneho súdu, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok, predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v spojení s článkom 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že je s týmito ustanoveniami v rozpore taká vnútroštátna úprava, aká je stanovená v článku 91 ods. 2 Vreemdelingenwet 2000 (zákon z roku 2000 o cudzincoch, Holandsko), podľa ktorej Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Oddelenie správneho práva Štátnej rady, Holandsko) ako vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam už nie je prípustný opravný prostriedok, môže otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie, prípadne v spojení s výslovným návrhom na začatie prejudiciálneho konania, vyriešiť skráteným odôvodnením bez uvedenia, o ktorú z troch výnimiek z povinnosti podať návrh na začatie prejudiciálneho konania ide?

Citované predpisy práva Únie a medzinárodného práva

Zmluva o Európskej únii, článok 6

Zmluva o fungovaní Európskej únie, článok 267

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), článok 47 a článok 52

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“), článok 6

Citovaná judikatúra Súdneho dvora EÚ

Rozsudok zo 6. októbra 1982, Cilfit a i., 283/81, EU:C:1982:335

Rozsudok zo 6. septembra 2012, Trade Agency, C-619/10, EU:C:2012:531

Rozsudok z 9. septembra 2015, Ferreira da Silva e Brito a i., C-160/14, EU:C:2015:565

Rozsudok z 9. septembra 2015, X a Van Dijk, C-72/14 a C-197/14, EU:C:2015:564

Rozsudok z 15. marca 2017, Aquino, C-3/16, EU:C:2017:209 (ďalej len „rozsudok Aquino“)

Rozsudok z 10. mája 2017, Chavez-Vilchez a i., C-133/15, EU:C:2017:354 (ďalej len „rozsudok Chavez-Vilchez“)

Rozsudok z 19. novembra 2019, A.K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, EU:C:2019:982

Rozsudok zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799 (ďalej len „rozsudok Consorzio“)

Rozsudok z 29. júna 2023, International Protection Appeals Tribunal a i. (Atentát v Pakistane), C-756/21, EU:C:2023:523

Návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Richard de la Tour v spojených veciach Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid a X (Preskúmanie zaistenia *ex offo*), C-704/20 a C-39/21, EU:C:2022:489

Citovaná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva

Rozsudok z 2. októbra 2014, Hansen v. Nórsko, CE:ECHR:2014:1002JUD001531909 (ďalej len „rozsudok Hansen“)

Rozsudok z 24. apríla 2018, Baydar v. Holandsko, CE:ECHR:2018:0424JUD005538514 (ďalej len „rozsudok Baydar“)

Rozsudok z 11. apríla 2019, Harisch v. Nemecko, CE:ECHR:2019:0411JUD005005316 (ďalej len „rozsudok Harisch“)

Rozsudok z 24. marca 2022, Zayidov v. Azerbajdžan (č. 2), CE:ECHR:2022:0324JUD000538610 (ďalej len „rozsudok Zayidov“)

Rozsudok z 30. júna 2022, Rusishvili v. Gruzínsko, CE:ECHR:2022:0630JUD001526913 (ďalej len „rozsudok Rusishvili“)

Citované vnútroštátne právne predpisy

Vreemdelingenwet 2000 (zákon z roku 2000 o cudzincoch, Holandsko; ďalej len „Vw 2000“), článok 9 ods. 1, článok 83c ods. 1, článok 84 a článok 91 ods. 2

Algemene wet bestuursrecht (všeobecný zákon o správnom práve, Holandsko; ďalej len „Awb“), článok 8:10, článok 8:104 a článok 8:105

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (štátny tajomník pre spravodlivosť a bezpečnosť, Holandsko) zamietol rozhodnutím z 8. októbra 2019 žiadosť pána A. M. o vydanie dokladu v zmysle článku 9 ods. 1 Vw 2000, z ktorého vyplýva oprávnený pobyt ako občana Únie. Rozsudkom z 5. marca 2021 Rechtbank zamietol žalobu, ktorú A. M. podal proti rozhodnutiu, ako nedôvodnú. Proti tomuto rozsudku podal A. M. odvolanie.
- 2 A. M. sa odvoláva na odvodené právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ, ako ho Súdny dvor EÚ uznal napr. v rozsudku Chavez-Vilchez. Podľa názoru A. M. sa Rechtbank nesprávne nezaoberal jeho tvrdením, že mal požiadať Súdny dvor EÚ o prejudiciálne rozhodnutie z dôvodu nejednotnej vnútroštátnej judikatúry týkajúcej sa dôkazného bremena v prípade tohto práva na pobyt. Od Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Oddelenie pre správne súdnictvo Štátnej rady, Holandsko; ďalej len „Afdeling“) žiada, aby Súdnemu dvoru EÚ predsa len predložilo návrh na začatie prejudiciálneho konania. Podľa názoru Afdeling sa uplatní výnimka z povinnosti predložiť vec (*acte éclairé*), pretože odpoveď na otázku A. M. týkajúcu sa výkladu rozhodného práva Únie vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ, hoci sa zdá, že ostatné vnútroštátne súdy sa prikláňajú k inému výkladu. Túto vec chce vyriešiť rozhodnutím so skráteným odôvodnením podľa článku 91 ods. 2 Vw 2000 bez toho, aby vysvetlil, prečo Súdnemu dvoru EÚ nepredloží žiadny návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 3 Podľa názoru A. M. je zámer Afdelingu vydať rozhodnutie so skráteným odôvodnením nezlučiteľný s právom Únie. Afdeling musí totiž podľa rozsudku Consorzio, bod 51, odôvodniť, prečo je oslobodený od povinnosti obrátiť sa na Súdny dvor EÚ a o ktorú z troch výnimiek uznaných podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ ide (*acte clair*, *acte éclairé*, otázka nie je relevantná pre rozhodnutie v právnom spore). A. M. pritom poukazuje na význam transparentnosti právnej argumentácie pri odmietnutí predloženia prejudiciálnych otázok a na riziko nesprávneho výkladu práva Únie, ktoré sa zvyšuje nedostatočným odôvodnením tohto odmietnutia.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 4 Vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam už nie sú prípustné žiadne opravné prostriedky, musí spravidla odôvodniť, prečo je oslobodený od povinnosti predložiť Súdnemu dvoru EÚ návrh na začatie prejudiciálneho konania, predmetom ktorého je otázka týkajúca sa výkladu práva Únie. Toto vyplýva z rozsudku Consorzio bodu 51. Holandský zákonodarca udelil Afdelingu právomoc riešiť prípady týkajúce sa cudzincov v odvolacom konaní v určitých prípadoch so skráteným odôvodnením. V prípade rozhodnutia so skráteným odôvodnením sa Afdeling vo svojom odôvodnení obmedzí na to, že odvolanie sa zamieťa, bez toho, aby to bolo podrobnejšie vysvetlené. Pritom teda chýba aj odpoveď na otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie, ktorú položil účastník konania, a v súlade s tým neexistuje dôvod, aby Afdeling nevyhovel prípadnému návrhu na predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru EÚ.
- 5 Afdeling sa domnieva, že jeho prax skráteného odôvodnenia v cudzineckom práve spĺňa požiadavky na odôvodnenie podľa práva Únie a požiadavky spojené so spravodlivým procesom v zmysle EDĽP. Napriek tomu však vidí priestor na pochybnosti na základe rozsudku Consorzio bodu 51. Vyjadrenia, ktoré tam Súdny dvor EÚ uviedol, sa totiž dajú vykladať rôzne. Afdeling si preto kladie otázku, či je aj v prípade skráteného odôvodnenia podľa článku 267 ods. 3 ZFEÚ v spojení s článkom 47 ods. 2 Charty povinné uviesť dôvody, pre ktoré Súdnemu dvoru EÚ nepredkladá žiadne prejudiciálne otázky.

Zákonná právomoc na skrátené odôvodnenie; pozadie a kontext

- 6 Ustanovenie článku 91 ods. 2 Vw 2000 priznáva Afdelingu právomoc obmedziť svoje rozhodnutie na skutočnosť, že uplatnený žalobný dôvod nemôže viesť k zrušeniu rozhodnutia Rechtbank, a to bez bližšieho odôvodnenia. S rozhodnutím so skráteným odôvodnením oddelenie nemusí nevyhnutne nadviazať na odôvodnenie rozhodnutia Rechtbank, ale skôr na výsledok tohto rozhodnutia. Afdeling totiž na základe iných dôvodov môže dospieť k rovnakému záveru. Prvou podmienkou skráteného odôvodnenia preto je, že odvolanie je nedôvodné a rozhodnutie Rechtbank sa nevyhlási za neplatné. Afdeling okrem toho vykonáva túto právomoc iba vtedy, ak sa netýka otázok, na ktoré je vo všeobecnom zmysle nutné odpovedať v záujme jednoty práva, rozvoja práva alebo právnej ochrany. To je druhá podmienka.
- 7 Afdeling najprv poukazuje na to, že každý členský štát prijíma svoje vlastné rozhodnutia s cieľom zabezpečiť ochranu práv, rozvoj práva, právnu istotu a riadny výkon spravodlivosti. Právo Únie neukladá povinnosť umožniť odvolanie a ani upraviť odvolanie určitým spôsobom, ak sa v tomto smere prijme rozhodnutie. V Holandsku sa zákonodarca pri nadobudnutí účinnosti Vw 2000 rozhodol v prospech odvolania v prípadoch cudzincov s menšími prekážkami prípustnosti v spojení s možnosťou vybaviť toto odvolanie prostredníctvom

skráteneho odôvodnenia. Odvtedy je v zásade možné podať odvolanie v každej záležitosti týkajúcej sa cudzincov (článok 8: v spojení s článkom 8:104 Awb).

- 8 Zavedením možnosti podať na Afdeling odvolanie v prípadoch týkajúcich sa cudzincov chcel zákonodarca zachovať právnu jednotu. Afdeling síce z obsahového hľadiska rozhoduje o každom prípustnom odvolaní, ale dostal úlohu zamerať sa na otázky, ktoré si vyžadujú odpoveď v záujme jednoty práva, rozvoja práva alebo právnej ochrany vo všeobecnom zmysle. Právomoc na skrátene odôvodnenie v prípadoch, keď tieto otázky nie sú relevantné, zabezpečuje kvalitu a praktickosť tohto systému.
- 9 Pri vzniku predpisu Vw 2000 sa zdôrazňovalo, že toto nové konanie znamená rozšírenie právnej ochrany cudzincov, pretože po prvýkrát bola zavedená možnosť odvolania v záležitostiach týkajúcich sa cudzincov. Afdelingu sa zároveň umožnilo rýchlo a efektívne riešiť veľký počet očakávaných prípadov, pretože sa môže obmedziť na skrátene odôvodnenie, ak nejde o otázky, na ktoré je potrebné odpovedať vo všeobecnom zmysle v záujme jednoty práva, rozvoja práva alebo právnej ochrany. Tento systém preto na jednej strane spĺňa požiadavky článku 6 EDLP a na druhej strane umožňuje Afdelingu, aby napĺňalo svoj zákonný mandát a vhodným spôsobom zachovávalo právnu jednotu. Možnosť vybaviť odvolanie pomocou skráteneho odôvodnenia sa preto musí posudzovať v spojení s odvolaniami, v ktorých Afdeling predkladá úplné odôvodnenie.
- 10 Za posledné tri roky, 2020 až 2023, Vreemdelingenkamer (senát pre záležitosti cudzincov, Holandsko) vydal ročne priemerne viac ako 3 800 rozhodnutí vo veci samej. Afdeling v súčasnosti uplatňuje skrátene odôvodnenie približne v 85 % rozhodnutí v záležitostiach týkajúcich sa cudzincov. Vzhľadom na veľký význam práva Únie pre cudzinecké právo sa v odvolacom konaní často požaduje predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Odôvodnenie, prečo Afdeling nie je povinné predložiť prejudiciálne otázky týkajúce sa obsahových hľadísk vecí, môže byť relatívne časovo náročné. Takéto odôvodnenie si totiž vyžaduje vysvetlenie, ktoré je prispôbené obsahu veci na základe dôvodov konania a predmetného skutkového stavu. Ak sa Afdeling domnieva, že rozhodnutie Rechtbank musí byť potvrdené a okrem toho neexistujú žiadne ďalšie otázky, na ktoré by bolo nutné odpovedať vo všeobecnom zmysle v záujme jednoty práva, rozvoja práva alebo právnej ochrany, právomoc na skrátene odôvodnenie mu v tejto súvislosti umožňuje rýchlo a efektívne vybaviť značný počet odvolaní.
- 11 V nasledujúcich dvoch nižšie uvedených prípadoch Afdeling okrem iného uplatňuje právomoc na skrátene odôvodnenie. Na jednej strane sa Afdeling obmedzuje na skrátene odôvodnenie vo veciach, v ktorých účastníci konania napadnú rozhodnutie, ktorým Rechtbank uplatňuje ustálenú judikatúru oddelenia Afdeling, bez toho, aby vysvetlili, prečo je toto uplatnenie zo strany Rechtbank nesprávne, chybné alebo ho s ohľadom na aktuálny vývoj už viac nemožno akceptovať. Po druhé Afdeling poskytuje skrátene odôvodnenie v prípadoch, v ktorých sú námietky účastníkov konania podané oprávnene, ale Afdeling si

napriek tomu myslí, že nemôžu viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, pretože výsledok by nebol iný, ak by rozhodnutie Rechtbank bolo vydané bez nedostatkov uvedených v odvolaní. Ide napríklad o námietky týkajúce sa nesprávneho uvedenia žalobného dôvodu alebo toho, že Rechtbank sa ním očividne nezaoberal, nezrozumiteľnej argumentácie Rechtbank, nesprávneho alebo neúplného uvedenia osobných údajov cudzinca alebo neuvedenia, či nesprávneho uvedenia dôvodov žiadosti o azyl.

- 12 Vo všetkých týchto prípadoch platí, že neexistuje žiadny dôvod na zrušenie rozhodnutia Rechtbank a žiadna z otázok právnej jednoty, vývoja práva alebo právnej ochrany nie je vo všeobecnom zmysle relevantná, a teda nejde ani o právne otázky, na základe ktorých by bolo nutné predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania. Pokiaľ existujú otázky práva Únie, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie v spore a na ktoré sa nevzťahujú iné výnimky „*acte clair*“ alebo „*acte éclairé*“, oddelenie Afdeling sa nemôže uspokojiť so skráteným odôvodnením.
- 13 Skrátené odôvodnenie zo strany Afdelingu nemá vplyv na právnu ochranu dotknutého cudzinca. Rechtbank sa totiž na prvej inštancii z obsahového hľadiska podrobne zaoberá každou záležitosťou týkajúcou sa cudzinca. Okrem toho Rechtbank vždy vydáva úplne odôvodnené rozhodnutie; skrátené odôvodnenie nie je v prvej inštancii možné. Právna ochrana cudzinca je zaručená aj v odvolacej inštancii na Afdelingu. Rozhodnutie oddelenia Afdeling, ktorým sa potvrdzuje rozhodnutie Rechtbank, je v každom prípade vždy založené na úplnom preskúmaní obsahu odvolania, aj keď to nie je uvedené v skrátenom odôvodnení rozhodnutia. Sudcovia zodpovední za vyriešenie veci vezmú v rámci svojho posúdenia do úvahy text odvolania, prípadne repliku protistrany, rozhodnutie Rechtbank a procesný spis obsahujúci dokumenty týkajúce sa preskúmania žaloby pred Rechtbank, ako aj správneho konania. Majú k dispozícii celý spis so všetkými relevantnými dokumentmi v predmetnej veci. Ak Afdeling dospeje k záveru, že nie je možné použiť skrátené odôvodnenie, vydá plne odôvodnené rozhodnutie.

Článok 47 Charty a článok 6 EDLP

- 14 V článku 47 ods. 1 a ods. 2 Charty sa uznáva právo každej osoby na spravodlivý proces a účinný prostriedok nápravy. Z článku 52 ods. 3 Charty vyplýva, že článok 47 Charty má prinajmenšom rovnaký zmysel a rozsah ako článok 6 ods. 1 EDLP. Právo na spravodlivý proces zakotvené v tomto ustanovení zahŕňa okrem iného právo na dostatočne odôvodnené rozhodnutie, z ktorého vyplýva, že súd vzal naozaj do úvahy návrhy a žalobné dôvody účastníkov (rozsudok Zayidov, § 91). To však neznamená, že súd sa musí zaoberať každým žalobným dôvodom. ESĽP zohľadňuje aj úlohu príslušného súdu, napríklad ako odvolacieho súdu alebo v rámci vybavovania sťažností, keď najvyšší vnútroštátny súd musí umožniť podanie opravného prostriedku (rozsudky Rusishvili, § 74 a § 75, a Hansen, § 73 a § 74).

- 15 V rámci tejto všeobecnej povinnosti odôvodnenia sa ESLP zaoberal odôvodnením rozhodnutia, ktorým sa zamieta návrh na predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ. Z toho vyplýva, že a) súd posledného stupňa musí odôvodniť, na základe ktorej z troch výnimiek upustí od predloženia návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ale že b) ak je tento súd zo zákona oprávnený rozhodnúť vo veci bez ďalšieho odôvodnenia, rozhodnutie o návrhu na predloženie prejudiciálnych otázok nasleduje po celkovom rozhodnutí vo veci a súd nemusí osobitne odôvodňovať, prečo nepredkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania. Afdeling vychádza z rozsudkov Baydar a Harisch. V rozsudku Baydar ESLP akceptoval, že obsahom skráteného odôvodnenia je predpoklad, že návrh na začatie prejudiciálneho konania nemôže viesť k inému výsledku. ESLP sa domnieva, že vybavenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania týmto spôsobom nie je za okolností opísaných v tejto veci v rozpore s článkom 6 ods. 1 EDLP.
- 16 Postup opísaný v bode 13 zaručuje, že Afdeling dôkladne preskúma položenú otázku týkajúcu sa práva Únie a prípadnú žiadosť o predloženie prejudiciálnych otázok a v prípade potreby vydá rozhodnutie o predložení návrhu na začatie prejudiciálneho konania. To znamená, že existuje spravodlivé súdne konanie. Afdeling vychádza z toho, že jeho zákonná právomoc skrátiť odôvodnenie je v súlade so všeobecnou povinnosťou odôvodnenia, ktorá vyplýva z článku 47 ods. 1 Charty a článku 6 EDLP. Podľa jeho predbežného názoru je právomoc uviesť odôvodnenie v skrátenej forme v prípade žiadosti o predloženie prejudiciálnych otázok v súlade aj s judikatúrou k článku 47 Charty.

Článok 267 ZFEÚ

- 17 Afdeling si kladie ešte aj otázku, či je jeho súčasná prax skráteného odôvodnenia v prípade žiadosti o získanie rozhodnutia v prejudiciálnom konaní zlučiteľná aj s článkom 267 ods. 3 ZFEÚ v spojení s článkom 47 Charty. Afdeling sa pýta, či potom musí podrobnejšie odôvodniť, prečo nie je povinný predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania, najmä, či musí odôvodniť, o ktorú výnimku z povinnosti predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania ide a z akých dôvodov. V bode 51 rozsudku Consorzio totiž Súdny dvor EÚ vysvetlil, že „z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí byť vyplývať, že položená otázka týkajúca sa práva Únie nie je relevantná pre rozhodnutie v spore, alebo že výklad dotknutého ustanovenia práva Únie sa zakladá na judikatúre Súdného dvora, alebo v prípade neexistencie tejto judikatúry, že výklad práva Únie je vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu v poslednom stupni taký jasný, že tu nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti“.
- 18 Afdeling chápe tieto vyjadrenia v tom zmysle, že skrátené odôvodnenie je s nimi v súlade, pretože z takého odôvodnenia vyplýva, že podľa niektorého dôvodu uvedeného v predmetnom bode neplatí žiadna povinnosť predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania. Z niektorých iných jazykových verzií rozsudku by sa však dalo odvodiť, že z odôvodnenia musí byť zrejmé, ktorá výnimka sa uplatní na daný prípad. V talianskej verzii je napríklad uvedené „deve far

emergere o che“ a vo francúzskej „doivent faire apparaître soit que“. V anglickej verzii sa uvádza, že odôvodnenie „must show either (...), or“. Formuláciu „either/or“ možno chápať vo význame „a/alebo“, pričom zostáva otvorené, ktorá výnimka sa uplatňuje. Možno ju však chápať aj ako výlučnú v tom zmysle, že musí byť zrejmé, ktorá z troch výnimiek je relevantná.

- 19 Z rozhodnutia so skráteným odôvodnením vo veci samej nevyplýva, o ktorú z troch výnimiek z povinnosti predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania ide. Je to iná situácia ako v prípade zamietnutia z dôvodu neprípustnosti ako v prípade rozsudku vo veci Aquino. V tomto rozsudku Súdny dvor EÚ rozhodol, že súd posledného stupňa môže upustiť od predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ, ak zamietne opravný prostriedok z dôvodu neprípustnosti, ktorý je vlastný konaniu pred týmto súdom, pokiaľ dodrží zásady ekvivalencie a efektivity. Dôvodom je, že prejudiciálne otázky nie sú relevantné pre rozhodnutie sporu vo veciach, ktoré boli zamietnuté z dôvodu neprípustnosti, a preto sa vecne neskúmajú. Z toho vyplýva, že odmietnutie z dôvodu neprípustnosti implikuje, o ktorú z troch výnimiek z povinnosti predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania ide.

Predbežný názor Afdeling

- 20 Afdeling si myslí, že osobitná povinnosť odôvodnenia uvedená v rozsudku Consorzio bode 51 sa neuplatní ani v prípade, keď z rozhodnutia vo veci samej so skráteným odôvodnením vyplýva, že existuje výnimka z povinnosti odôvodnenia. Považuje za dôležité, aby súdy v členských štátoch s pravidlom zákazu podania sťažností alebo prísnejším uplatňovaním procesných pravidiel o prípustnosti vopred rozhodli, ktoré prípady sa budú vecne skúmať. Ak sa vnútroštátni zákonodarcovia rozhodnú pre také obmedzenie, z rozhodnutia nezaoberať sa podaným odvolaním nevyplýva žiadne osobitné súdne odôvodnenie, a preto napriek návrhu v tomto zmysle nebudú predložené žiadne prejudiciálne otázky (v tejto súvislosti pozri aj druhú prejudiciálnu otázku v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-144/23, ktorú podal Vrhovno sodišče [Najvyšší súd, Slovinsko]). Cieľ a účinok skráteného odôvodnenia zo strany Afdelingu je porovnateľný s odmietnutím z dôvodu neprípustnosti alebo v kontexte pravidla o neprijatí sťažností.
- 21 Afdeling sa domnieva, že rozsah povinnosti odôvodnenia v rozsudku Consorzio bode 51 nie je *a priori* väčší len z dôvodu, že bola podaná žiadosť o predloženie otázok na prejudiciálne rozhodnutie. Oddelenie považuje za nekonzistentné, že odvolanie, v ktorom sa požaduje predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania, by malo byť *per definitionem* odôvodnené podrobnejšie ako odvolanie, v ktorom taká žiadosť chýba. Okrem toho procesná právomoc na skrátenie odôvodnenia nespôsobuje, že výkon práv priznaných právom Únie je tým prakticky nemožný alebo nadmerne sťažený. Skrátené odôvodnenie totiž znamená, že tieto práva nie sú dotknuté.